

Del 1975 al 1988 va ser consiliari dels Oblats Seglars Benedictins de Montserrat i del 1989 al 1995 va ser prefecte de l'Escolania

Mort del P. Salvador Plans

Va ser Assistent de la Federació Pirenaica de Monges Benedictines; es va preocupar perquè els laics tinguessin una preparació sòlida a nivell de fe que els permetés de dialogar amb el pensament contemporani de matriu laica

Montserrat, novembre de 2016. Dissabte 26 de novembre va morir al Monestir de Montserrat el P. Salvador M. Plans i Vall. Tenia 74 anys i en feia 52 que era monjo. “Fins pràcticament al final, ens ha estat un exemple de fidelitat a la pregària de l'Ofici diví”, va dir el P. Abat Josep M. Soler en l'homilia de la missa exequial, que va presidir el dimarts 29 a la Basílica de Santa Maria de Montserrat.

El P. **Salvador M. (Jesús) Plans i Vall** va néixer a Alpens (Osona, diòcesi de Vic) el 28 d'agost de 1942 en el si d'una família profundament cristiana. Va entrar al noviciat el 27 de juliol de 1963, provinent del Seminari de Vic, on havia estudiat Humanitats, Filosofia i Magisteri. Va fer la professió simple el 6 d'agost de 1964 i va completar els estudis eclesiàstics. La professió solemne la va realitzar el 6 de gener de 1970 i va ser ordenat sacerdot l'1 d'octubre de 1972. El P. Salvador era llicenciat en Teologia, especialitat en monàstica.

Va ser professor i sotsprefecte de l'Escolania. Bon cantor com era, va formar part de l'escola i de la capella de Montserrat durant molts anys. Va col·laborar en les Trobades d'Animadors de Cant. Del 1975 al 1988 va ser Consiliari dels Oblats Seglars Benedictins de Montserrat; va aportar-hi una gran vitalitat, va promoure-hi la revista *Acull* i va organitzar unes trobades de formació a Santa Cecília per a Oblats i simpatitzants. Entre l'estiu del 1978 i el del 1979 va ser a Jerusalem col·laborant en les tasques que la comunitat de Montserrat tenia encarregades a l'Institut Ecumènic de Tantur; durant aquest temps va seguir les classes d'arqueologia bíblica a l'École Biblique de Jerusalem. Aquesta estada a Terra Santa el va marcar profundament. Després d'un temps a Montserrat va anar a Sant Anselm de Roma, on va començar els estudis de llicència en teologia monàstica. Acabat el primer curs, però, va tornar al monestir per ser prefecte de l'Escolania; va exercir aquesta responsabilitat des del 1989 fins a finals del 1995.

Després d'una breu estada al Monestir de Sant Miquel de Cuixà (Conflent, Catalunya Nord), el 1996 va tornar a Roma per acabar els estudis i obtenir la llicència. De retorn a Montserrat, es va incorporar com a professor a l'Escola Teològica del monestir. Sense deixar aquesta docència, l'any 2000 va passar a ser responsable de l'hostatgeria monàstica; des d'aquesta tasca, el mateix any va crear juntament amb el seu col·laborador a l'hostatgeria, el G. Josep Galobart, unes jornades de reflexió cristiana que encara avui tenen molta vitalitat; eren fruit de la seva preocupació perquè els laics tinguessin una preparació sòlida a nivell de fe que els permetés de dialogar amb el pensament contemporani de matriu laica.

L'any 2007 va deixar la feina d'hostatger, quan la Santa Seu el va nomenar Assistent de la Federació Pirenaica de Monges Benedictines. Ho va ser fins a primers d'aquest any, quan les dificultats de salut ja no li ho permetien de continuar. Els monestirs d'aquesta Federació recorden amb agraïment els seus consells, els seus criteris d'actuació i els seus ensenyaments monàstics.

El P. Abat Josep M. Soler, en l'homilia que va pronunciar en la missa exequial, va afirmar que el P. Salvador "era joiós i amb capacitat per al lideratge, obstinat a aconseguir els seus objectius. Coratjós i prudent alhora, va ser un bon amant de la muntanya i de l'escalada. En totes les seves responsabilitats, actuava amb seriositat, procurant estar al cas de tot, cercant que tothom anés en la mateixa direcció; era exigent a fer que també els seus col·laboradors procuressin actuar responsablement. Tenia molta capacitat de relació, ha estat fidel a l'amistat de tantes persones amb les quals s'havia trobat i havia ajudat. Els antics escolans que el varen tenir de sotsprefecte o de prefecte recorden amb agraïment el seu riure franc i obert, el seu acompanyament quan estaven lluny de la família, el seu ensenyament sobre divertir-se i compartir, sobre com saber enfadar-se i perdonar, com ser honest en la vida...; en una paraula, sobre ser persones i créixer en valors humans i espirituals. Com saben bé els participants en el Grup de Diàleg cristià, sovint repetia: *la vida només té sentit si la dones*".

Departament de Premsa i Comunicació de Montserrat
93 877 77 75 / 606 942 948 / oscarbardaji@abadiamontserrat.net